jookseb talle järele ja hammustab jala
kontsa weriseks. Koer kadus koheära, kihin
jäi wait, aga haaw hakas kangesti walu-
tama. Kõju jäudes jutustas perenaeneoma
õnnetust ja kaebas oma walu. Mehed läk-
siwad halliku juure waatama, aga es
leia kukke päält enam kustutt. Nüüdsi
kahelnud ka nemad, et see kurja waimu
töö oli. Teisel päewal jäi Iraprits Briku
poisiga kokku ja jutustas talle seda imeli-
kku lugu. „Sii ehk on näkk, mis-mede
ilma pimelombist wälja aeab? Tule meile,"
Briku wana mõistis kohe, et see näkk oli,
kui ta kukke poolest kuulis ja õpetas, kuidas
perenaese jala terweks wõib teha: kaabi
reest päält wastu päewa walget, wõta
näki-siwi ja risti-kiwi tukka, sega need kuiva
nimetsi sõrmega kolm korda wastu päewa
ümber ja wõta siis sellest tohust nõnda
palju, kui kuiva-käe nimetsi sõrmie

ja sõrmese sõrme wahele jääb ja rapu-
ta see haawa pääle, siis jaab haaw terwe.
Nõnda tehti ja jalg sai silmapilk terweks.
Aga kuis näkist tahti saada? Waidu wal-
das see kord kuulus nõid. Minti selle
käest abi otsima. Nõid andis üks kuld-
nõu ja ütles: „Wii see nõu pahema peo pesa
pääl kaudes sinna alliku juurde, et ta
pääle päewa ega kuu paistet ei saa, siis
tu selle nõuga mulle säält allikust wett!"
Raske oli seda nõudmist korda saata, sisse
läks ta korda. Nõid waadas wett ja ütles:
„See ei ole mitte koodud, waid saadud näkk
seda saan küll ära aeada." Tema tegi
pomisedes wee ja kuldnõu pääle mitu
kümmend risti ja ütles: „Wii sii nõu nüüd
alliku renni omiku poolse otsa pääle ja walga-
ke teda sääl 3 neljapäewa õhtut. Kui keegi
tuleb ja teilt midagi küsib, ei pea teie mitte
midagi wastama." Nõnda tehti. Õhtupel